

сів у с. Петрівка Одеської області, Бережанський замок у м. Бережани, Тернопільської області, Червоноградський замок у с. Нирків, Тернопільської області, цей список можна продовжувати до нескінченності.

Найбільше страждають історичні замки, палаци та фортеці, через те, що не можуть виконувати своєї історичної функції. В таких будівлях, які втратили актуальність первісної функції не має утилітарної потреби, тому і утримувати їх в належному стані місцева влада не бачить сенсу. Але ж ці споруди можуть багато розповісти про часи свого розквіту, або стати чудовими прикладами розвитку багатьох архітектурних стилів на території нашої країни.

Збереження історичних будівель за допомогою туризму – один з найвигідніших шляхів вирішення даної проблеми, який запроваджують вже багато країн світу. Перетворюючи дані споруди у галереїні або музейно-виставкові комплекси, можна надати їм друге життя. Таким чином рятують деякі пам'ятки архітектури на заході України, відкривають їх як туристичні центри, а на вилучені реставрують та відбудовують будівлі.

Отже, найкращий метод збереження історичних пам'яток, це забезпечення їх активної експлуатації.

ФОРМУВАННЯ ВІДКРИТИХ ПРОСТОРІВ У ГРОМАДСЬКО-КУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРАХ

Горячева Г.Є

Науковий керівник – Жмурко Ю.В., канд. архіт., доцент

На структурному рівні громадського культурного центру зона, яка об'єднує всі функціональні зони між собою, є транзитною і зазвичай виділяється своїм змістовним наповненням. Особлива увага приділяється формуванню та наповненості цих просторів.

При складних та розгалужених об'ємно-планувальних рішеннях будівлі об'єднуючі простори формуються як відкриті вулиці, що забезпечує як поєднання функціональних зон між собою так і з оточуючим зовнішнім простором. При цьому важливо враховувати фактори публічних і приватних просторів, об'єднання яких має свої особливості. Академік І.Г.Лежава в своїх теоретичних працях підкреслював, що в архітектурній формі нерозривно пов'язане просторове, образне і функціональне начало і що будь-яка форма володіє певним функціональним потенціалом, що сприяє розширенню спектру її призначення.

Архітектурно-просторове середовище громадських центрів як "публічної сфери", з її високим ступенем залученості відвідувачів

об'єкту сприйняття, повинна бути цікавою. Охарактеризувати його можна як багатозадачний простір, що концентрує в собі відвідувачів з різними цілями відвідування. Відкриті простори у структурі будівлі громадсько-культурного комплексу або багатофункціонального комплексу є своєрідним центром тяжіння відвідувачів, набуваючи все більш значущу роль, насичена функціонально та емоційно.

На етапі проектування важливо прогнозувати всі можливі сценарії використання багатофункціональних відкритих просторів в культурних центрах на багато років вперед. Необхідно закладати можливість не менше трьох варіантів сценаріїв використання.

Прикладом формування таких просторів в культурних центрах, які пов'язані вуличними просторами є культурний центр МЕСА у Франції, де зв'язок між вулицею і набережною досягається за допомогою системи пішохідних пандусів, що утворюють на підйомі в центральній частині будівлі відкритий майданчик з візуальним розкриттям на воду. Саме цей майданчик організовує зв'язок міського середовища з внутрішньою системою громадських просторів, розташованих по вертикальній осі центру. Культурний центр є прикладом вдалої інтеграції культурного об'єкта в міське середовище. Будівля має розвинену по вертикалі систему багатофункціональних просторів, головне з яких має на сьогоднішній день чотири основних сценарії використання з можливістю подальших змін в ході експлуатації. Завдяки принципу розміщення системи відкритих громадських просторів на перших поверхах, культурні центри постійно наповнені життям, залучаючи жителів району.

Таким чином, відкриті простори культурно-громадського центру характеризуються переважно як рекреаційні зони насичені унікальними архітектурними елементами та просторами та пов'язані з навколишнім міським середовищем.

ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ ПРОСТОРОВО-ЧАСОВОГО СЮЖЕТУ В КІНОМИСТЕЦТВІ ТА АРХІТЕКТУРІ

Жупінська А.Ю.

Науковий керівник – Жмурко Ю.В., канд. архіт., доцент

Професор гуманітарної географії Девід Кларк казав: «Напевно, у багатьох з нас було дивне, раптове відчуття: коли ви гуляєте містом і раптом відчуваєте, ніби перебуваєте на знімальному майданчику. Це без усяких сумнівів вплив кінематографа».

Всю спільну історію кіно і архітектура дуже активно впливали один на одного, а також впливали на своїх глядачів. Протягом свого